

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem projednal ve veřejném zasedání konaném dne 4. prosince 2019 odvolání obžalovaného [REDAKCE] narozeného [REDAKCE], proti rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 12. září 2019, č. j. 1 T 173/2018-305 a rozhodl

takto:

Podle § 256 tr. ř. se odvolání **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Mostě byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným zvláště závažným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. b), c) tr. zákoníku, kterého se dopustil tím že *v době od počátku roku 2016 do května roku 2018 na různých místech v Mostě, bez příslušného oprávnění, prodával, zdarma a výměnou za věci poskytoval psychotropní látku metamfetamin a omamnou látku konopí (marihuany), obě uvedené v přílohách k nařízení vlády č. 463/2013 Sb., a to:*
 - *nejméně v 10 případech vždy za částku 100 Kč prodal nezjištěné množství metamfetaminu a nejméně v 36 případech za částky od 100 Kč do 200 Kč prodal nezjištěné množství marihuany [REDAKCE] narozenému [REDAKCE]*
 - *nejméně ve 4 případech za částky od 600 Kč do 1 200 Kč prodal nejméně 2,5 gramů metamfetaminu [REDAKCE] narozenému [REDAKCE]*
 - *nejméně ve 40 případech za částky od 100 Kč do 300 Kč prodal nejméně 4 gramů metamfetaminu a nejméně ve 3 případech zdarma poskytl nezjištěné množství marihuany [REDAKCE] narozenému [REDAKCE]*
 - *nejméně ve 30 případech za částky od 200 Kč do 500 Kč prodal nezjištěné množství metamfetaminu a nejméně v 50 případech z části za částky od 100 Kč do 200 Kč prodal a zčásti zdarma poskytl nezjištěné množství marihuany [REDAKCE] narozenému [REDAKCE]*
 - *nejméně v 80 případech za částky od 200 Kč do 1 000 Kč prodal nejméně 8,7 gramů metamfetaminu a nejméně ve 100 případech za částky od 100 Kč do 200 Kč prodal nejméně 75 gramů marihuany [REDAKCE] narozenému [REDAKCE]*
 - *nejméně v 50 případech za částky od 200 Kč do 2 000 Kč prodal nejméně 11,8 gramů metamfetaminu [REDAKCE] narozenému [REDAKCE]*
 - *v mnoha případech prodal za částku nejméně 150 000 Kč nejméně 180 gramů metamfetaminu [REDAKCE] narozenému [REDAKCE] nejméně v 10 případech za částky od 200 Kč do 100 Euro prodal nezjištěné množství metamfetaminu [REDAKCE] narozenému [REDAKCE]*
 - *nejméně v 1 případě nabídl k prodeji nezjištěné množství marihuany [REDAKCE] narozené [REDAKCE]*
 - *nejméně v 1 případě nabídl k prodeji nezjištěné množství marihuany [REDAKCE] narozenému [REDAKCE]*

přesto, že byl trestním příkazem Okresního soudu v Mostě ze dne 21. 11. 2017, sp. zn. [REDAKCE] doručeným dne 23. 3. 2018 a pravomocným od 23. 3. 2018, odsouzen pro přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 1 roku se zkušební dobou do 23. 9. 2019.
2. Za tento zvláště závažný zločin byl obžalovaný odsouzen k trestu odnětí svobody ve výměře 4 roků, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Dále byl obžalovanému podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. řádu uložen trest propadnutí věci, a to

krabice se stopami 1, 3 - 10, uložené v režimovém skladu KŘP Ústeckého kraje, mobilní telefon zn. Honor s příslušenstvím, uložený na PCR ÚO Most a 1 ks kulové náboje ráže 7,62x39, uložené na PCR ÚO Most.

3. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný bezprostředně po jeho vyhlášení odvolání, které prostřednictvím svého obhájce odůvodnil nejprve námitkami směřujícími do všech jeho výroků, a posléze své odvolání (podáním ze dne 12. 11. 2019) omezil pouze na výrok o trestu odnětí svobody.
4. V jeho písemném vyhotovení uvedl, cit: „...obžalovaný namítá, že poprvé byl ve věci jako obviněný vyslechnut dne 13. 2. 2018, tedy dnes již před téměř dvěma lety, kdy do protokolu uvedl, že „nyní si vše uvědomuje a lituje toho, chtěl by dostat šanci“. Při v pořadí třetím výslechu obviněného dne 7. 11. 2018 vypověděl, že od září 2018 je zaměstnán, pracuje v [redacted] od doby, co pracuje, se snaží žít normální život, drogy již neprodává, pervitin neužívá od března 2018. U hlavního líčení dne 18. 4. 2018 vypověděl, že asi tři měsíce pracuje u společnosti [redacted] strašně lituje toho, co dříve dělal, se vším přestal, nyní žije s přítelkyní, která je v pátém měsíci těhotenství. Jeho přítelkyně [redacted] jako svědkyně uvedla, že obžalovaný je její přítel, rok a půl žijí ve společné domácnosti, společně hospodáří, žijí jako druh a družka a čekají spolu dítě. Obžalovaný pak během řízení před soudem tomuto předložil několik listin dokládajících jeho zaměstnání. Z potvrzení o zaměstnání ze dne 3. 4. 2019 vystaveného společností [redacted] plyne, že obžalovaný byl u této společnosti zaměstnán od 30. 1. do 12. 3. 2019. Z pracovní smlouvy se společností [redacted] vyplývá, že od 2. 5. 2019 byl obžalovaný v této společnosti zaměstnán jako operátor výroby, kdy předtím byl zaměstnán jako operátor ve výrobě od 18. 3. 2019 do 23. 4. 2019 ve společnosti [redacted].

Soud však výše uvedené, a také prokázané skutečnosti týkající se zejména zaměstnání obžalovaného pouze shrnuje, avšak nikterak nehodnotí; z odůvodnění není vůbec zřejmé, nakolik při úvahách o druhu a výši trestu tyto okolnosti bral v potaz. Co se týče tvrzení obžalovaného spočívajícího v tom, že nyní si svoji chybu uvědomuje a v trestné činnosti již dlouho nepokračuje, pak je pochopitelné lze hodnotit jako jakousi pozdní lítost, na druhou stranu však ze žádných důkazů nevyplyvá, že by tato slova obžalovaného neměla být pravdivá; pokud by soud měl poznatek o tom, že obžalovaný je za nějakou další trestnou činnost stíhán, a to zejména trestnou činností druhově shodnou, pak by tuto okolnost ve svém rozsudku nepochybně zmínil. Vůbec pak již soud nepřiblížil k doznání obžalovaného; pokud je státní zástupkyně v závěrečné řeči označila za „velice malé a částečné“, pak s tímto tvrzením si obžalovaný dovoluje polemizovat, kdy jednak se k trestné činnosti jako takové doznal, a to v rozsahu, který lze sotva vydávat za malý, jednak jeho postoj k této otázce dokládá i to, že rozsudek tímto odvoláním napadá výhradně ve výroku o výši uloženého trestu odnětí svobody. Pokud soud zmiňuje předchozí odsouzení, pak k odsouzení Okresním soudem v Mostě pod sp. zn. [redacted] ze dne 6. 11. 2015 již skutečně přiblížet nelze, a pokud byl obžalovaný následně odsouzen trestním příkazem téhož soudu č. j. [redacted] ze dne 21. 11. 2017 za přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku podmíněně odloženého na zkušební dobu v trvání osmnácti měsíců, pak – aniž by chtěl toto odsouzení obžalovaný jakkoli bagatelizovat – byl odsouzen za trestnou činnost poměrně nevelkého rozsahu, čítající třináct případů poskytnutí metamfetaminu čtyřem osobám, čímž se měl obohatit o celkovou částku kolem 2 000 Kč.

Je tedy pravdou, že počínání obžalovaného sice nutno hodnotit jako speciální recidivu, avšak dřívější odsouzení, to jediné, k němuž lze přiblížit, svědčí spíše o trestné činnosti drobnějšího charakteru, kdy obžalovaný poskytoval drogu za peníze či výměnou za věci osobám ze svého okruhu, přičemž jde skutečně o jediné potrestání, které lze zohlednit. Z tohoto důvodu se obžalovanému jeví uložený trest odnětí svobody svou délkou jako nepřiměřeně přísný, jakkoli si uvědomuje, že potrestání nepodmíněným trestem odnětí svobody jako takovým zřejmě namísto býti může, nanejvýš v očích odvolacího soudu. Nedomnívá se nicméně, že by mu měl být ukládán trest citelný, jak jej hodnotí sám okresní soud. Pravdou je, a tuto okolnost lze ověřit, že v současné době trestnou činností nepáchá již po dva roky, je řádně zaměstnán a žije ve společné domácnosti se svou družkou [redacted] s níž pečují o syna [redacted] který se jim narodil dne [redacted] jak se dokládá jeho rodným listem. Obžalovaný si sice - pravda - nevzal poučení z někdejšího podmíněného odsouzení, avšak ve výkonu trestu odnětí svobody dosud nikdy nebyl, a sotva tak lze presumovat či z něčeho dovozovat, že je mu nutno ukládati hned čtyřletý trest; pokud je tento druh

trestu vůbec nezbytný (s ohledem na to, že obžalovaný skutečně již po dobu dvou let žije řádným životem, ergo lze dovodit, že výchovný vliv na něj mělo již samotné trestní stíhání, a to dokonce již trestní stíhání přípravné), pak uložen byl uskutku ve výměře - vzhledem ke všem těmto okolnostem - nepřiměřeně přísně.“ (konec citace)

5. V rámci veřejného zasedání odvolací soud přezkoumal z podnětu podaného odvolání zákonnost a odůvodněnost napadeného rozsudku ve výroku o trestu odnětí svobody, proti němuž výhradně směřovalo; přezkoumal i správnost řízení rozsudku předcházející a dospěl k závěru, že odvolání nelze přiznat důvodnost.
6. Řízení rozsudku předcházející není zatíženo žádnou vadou, která by mohla mít vliv na věcnou správnost napadeného rozsudku v kterémkoliv z jeho výroků, tedy i na výrok o trestu odnětí svobody, ostatně námitky procesní povahy obžalovaný ve svém odvolání ani neuplatnil.
7. Správnost skutkových zjištění a správnost výroků o vině a o trestu propadnutí věci odvolací soud nepřezkoumával, neboť odvolání obžalovaného proti těmto výrokům nesměřovalo a odvolací soud sám nezjistil v těchto výrocích žádnou vadu, v důsledku které by podle § 254 odst. 2 tr. řádu, tedy z úřední povinnosti, byl povinen přezkoumat i tyto odvoláním nenapadené výroky.
8. Pokud jde o odvoláním napadený výrok o trestu odnětí svobody, neshledal odvolací soud důvody pro jeho změnu. Trest odnětí svobody, který byl obžalovanému za spáchanou a prokázanou trestnou činnost uložen, rozhodně nelze považovat za nepřiměřeně přísný, ba naopak v zásadě je odpovídající všem zákonným hlediskům a nutným k nápravě obžalovaného. Soud prvního stupně v rámci svých úvah o druhu a výměře trestu hodnotil a zvažoval jak dosažený stupeň společenské škodlivosti jednání obžalovaného, tak i jeho osobní, majetkové a jiné poměry, jakož i možnosti jeho nápravy a způsob jeho předcházejícího života vůbec.
9. Správně přitom dospěl k závěru, že na straně obžalovaného není žádná výrazná polehčující okolnost, neboť jeho doznání ke spáchání trestné činnosti je pouze částečné, když dílčím způsobem sporoval své jednání z hlediska rozsahu poskytnuté drogy. Jinými slovy - obžalovanému nelze přiznat polehčující okolnost ve smyslu ustanovení § 41 písm. l) tr. zákoníku, která spočívá „v napomáhání při objasňování své trestné činnosti nebo ve významném přispění k objasnění trestného činu spáchaného jiným“, přičemž výpověď obžalovaného nebyla jediným usvědčujícím důkazem, kterým by tak významně napomohl při objasňování trestné činnosti, když z ní byl usvědčen ostatními provedenými důkazy. Dokonce ani následný projev obžalovaného po spáchání činu nelze přeceňovat, když pouze slovy obecně uvedl, že svého jednání lituje a chtěl by dostat šanci, nelze považovat za naplnění polehčující okolnosti podle § 41 písm. n) tr. zákoníku, tedy aby jeho lítost byla skutečně *upřímná*, tj. vážně míněná a vyjadřující vlastní postoj pachatele k jím spáchanému trestnému činu. Nestačí totiž pouhý formální projev lítosti (např. prohlášením v průběhu hlavního líčení), ale požaduje se kvalitativně vyšší projev vnitřního postoje obžalovaného k jeho vlastnímu trestnému činu, a to na základě jeho chování po činu, což se však v posuzované věci nestalo. O lítosti obžalovaného nad spácháním předmětného zvláště závažného zločinu by případně mohl svědčit např. jeho kritický postoj, což však také z jeho výpovědi ani závěrečné řeči nevyplynulo. V celkovém postoji obžalovaného tak rozhodně nelze vysledovat ani žádnou jeho sebereflexi a uvědomění si způsobených následků. Z hlediska přitěžujících okolností soud prvního stupně rozhodně neopomenul poukázat na skutečnost, že obžalovaný je speciálním recidivistou, který se trestné činnosti drogového charakteru dopouští nepřetržitě již od roku 2015. Kromě toho obžalovanému výrazně přitěžuje, že se zvláště závažného zločinu, kterým naplnil zákonné znaky dokonce dvou kvalifikovaných skutkových podstat, dopouštěl ve zkušební době podmíněného odsouzení za obdobnou trestnou činnost; dále nelze odhlédnout jak od četnosti (řádově stovek) případů neoprávněného prodeje či jiného opatření omamných a psychotropních látek, tak od počtu osob, kterým pervitin a marihuanu prodával, zdarma a výměnou za věci poskytoval po dobu téměř 1,5 roku. Spácháním další trestné činnosti, navíc drogového charakteru, jak se stalo v nyní posuzované věci, tak je více než zjevné, že dosavadní trestná činnost obžalovaného má graduující charakter. Tyto okolnosti ve spojení

s osobou obžalovaného, který opětovným spácháním nyní posuzované trestné činnosti, tentokrát již zvláště závažného zločinu, tvrdošíjně prokazuje sklony k nerespektování základních norem a narušuje tím zájem společnosti na ochraně před nekontrolovaným nakládáním s omamnými a psychotropními látkami, v důsledku čehož jej rozhodně nelze považovat za osobu trestně zachovalou či dostatečně napravenou předchozími tresty odnětí svobody, zvyšují míru závažnosti jeho jednání natolik, že trest odnětí svobody ve výměře 4 roků, tedy uložený v jedné třetině zákonné trestní sazby § 283 odst. 2 tr. zákoníku, která je dána rozpětím od 2 let do 10 let, je i podle názoru odvolacího soudu v zásadě odpovídající nejen zákonným kritériím uvedeným v § 39 tr. zákoníku, ale i respektujícím ustanovení § 38 tr. zákoníku o přiměřenosti trestních sankcí. S ohledem na výši uloženého trestu je tento ze zákona nepodmíněný. Přitom soud prvního stupně byl veden i důvody jednak individuální prevence (pro selhání výchovných účinků v předcházejících trestních řízeních), ale i generální prevence (pro zájem společnosti na důrazném postihu recidivistů).

10. Za zcela irrelevantní je nutno považovat, pokud po spáchání trestné činnosti a v průběhu trestního řízení se obžalovanému ze vztahu s [REDAKCE] narodil syn a snaží se být řádně zaměstnán (navzdory častým změnám zaměstnavatelů a setrvání v pracovním poměru jen ve velice krátkých intervalech), v důsledku čehož si nyní uvědomuje hrozící následky v podobě omezení osobní svobody při bezprostředním výkonu trestu odnětí svobody. Nejen těchto následků, ale i dalších okolností z toho plynoucích, si měl být obžalovaný vědom ještě předtím, než se rozhodl spáchat nyní posuzovanou trestnou činností, a proto takové okolnosti v rámci odvolacího řízení uplatňované nemohou mít v zásadě žádný vliv na druh a výměru uloženého trestu.
11. Žádné pochybení nebylo zjištěno ani ve výroku o způsobu výkonu trestu odnětí svobody ve věznici s ostrahou, který je zcela v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, neboť u obžalovaného nejsou splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou, do níž mají být zařazováni pachatelé, kterým byl uložen výjimečný trest, trest odnětí svobody za trestný čin spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny, za zvláště závažný zločin ve výměře nejméně osm let nebo za úmyslný trestný čin a v posledních pěti letech uprchli nebo se pokusili uprchnout z vazby, z výkonu trestu nebo z výkonu zabezpečovací detence. Podle § 12b odst. 2 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, v platném znění, o umístění do některého z oddělení věznice s ostrahou rozhoduje ředitel věznice.
12. Ze všech shora uvedených důvodů odvolací soud shledal odvolání obžalovaného [REDAKCE] jako nedůvodné, a proto jej podle § 256 tr. řádu zamítl.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm. b/cc tr. řádu).

Lze však proti němu podat dovolání (§ 265a odst. 1 tr. řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 tr. řádu):

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a/ tr. řádu),
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr. řádu).

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 tr. řádu). O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c tr. řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí, uvedených v § 59 odst. 3 tr. řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 tr. řádu):

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a-l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 tr. řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 tr. řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání **činí 10 000 Kč** (§ 3a vyhl. č. 312/1995 Sb.).

Ústí nad Labem 4. prosince 2019

JUDr. Roman Dobeš v. r.
předseda senátu